

Valóban, hol lakik a Jóisten...?

Holajóistenbe'
van itt a közjegyzői hivatal...?!!!
– toppant elénk nagy sebbel-lobbal
a medvesaljai fejkendős parasztasszony,
míg én tétován, tanácstalanul álltam,
és beszélgetőpartneremre,
az akkori hanvai papra néztem.

Átvillant az agyamon:
mi most az egykori
TOMPA SZÁLLÓ előtt állunk,
melynek cégtáblája ez idő tájt
GEMER
(a jónép egymás közt egyszerűen
PATKÁNY-nak becézgeti),
ám az előttem álló hanvai tiszteletes,
éppolyan hanvai pap, mint Tompa Mihály volt anno,
akivel ugyanitt és ugyanígy
Petőfi is diskurálhatott volna irodalomról, politikáról,
közállapotokról meg más hasonló
evilági hiábavalóságokról.

Ki tudja, hogyan válaszolta volna
meg a kérdést annak idején Tompa,
még lehet, a korabeli válasz sem tért volna el sokban...
Mindenesetre az egykori lantos pásztor késői utódja
sem nagyon ütődött meg
a hétköznapi viseletére méretezett
letámadó kérdésen,
hanem közvetlen mindennaposággal azt mondta:

A közjegyzői hivatal
az a szürkés, emeletes épület
amott, átellenben, olyan jó száz méterre,
ami pedig magát a Jóistent illeti,
AZ MEG ITT LAKIK BENNÜNK
– válaszolta valamivel emelkedettebb hangon,
miközben jobb kezét szelíd mozdulattal
a mellkasa bal oldalára tette...

Buszátszállások (Buszát-népiesek)

A buszátok nem magyarok,
Nem szlovákok, németek vagy angolok.
A buszátok egyszerűen buszátok.
A buszát ember általában egyenes,
Sok buszát vénasszony meg a bögre görbe,
Így merül a vödörbe és a gödörbe.
Ha sok buszátnak elmegy orra elől a busza
Nagy busz átok, vagy az is, ha leszálltok
S ott marad a bukszátok.

Fa és moha, beavatkozás, 2014

